

نجیب بهروش
ونکوور کانادا
استقبال از مطلع غزل لسان الغیب (حافظ) شیرازی
نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد عالم پیر دگر باره جوان خواهد شد

به پیشواز بهار سال ۱۳۹۰ خورشیدی
خاطر آسوده ز سرمای گزان خواهد شد
کام دل ، حاصل هر دل نگران خواهد شد
نگهت باد زهرسو به مشام دل و جان
مشک افشان چو گل باغ جنان خواهد شد
سبزه در دشت و دمن ، لاله به کوه و صحرا
دیدنی منظره روی جهان خواهد شد
هرکجا سرو سهی ، فاخته بر شاخه آن
شور مستی بسر و کوکو زنان خواهد شد
پای هر غنچه و گل ، بلبلی در راز و نیاز
باغ عشرتکده مجلسیان خواهد شد
سایه بید و لب جوی و می و لطف نگار
آرزو و هوس زنده دلان خواهد شد
موسم خرمی و عیش و نشاط است بهار
هان که غفلت نکنی ، وقت و زمان خواهد شد
اندربین موسم خوش خاطره و یاد دیار
زنده در ذهنیت پیر و جوان خواهد شد
سعی اولاد وطن از پی آزادی ملک
باعث روسیهی اجنبیان خواهد شد
مردم جور و جفا دیده و آواره ز خاک
پی هم راهی ملک پدران خواهد شد
دمبدم از ثمر فکرت و اندیشه نو
سربراه کار همه هموطنان خواهد شد
وز تکاپو و تلاش من و تو هموطننا
ملک آباد جهان کشور مان خواهد شد
سال نیکویی که گویند ز بهارش پیداست
سالی نیکوتر از آن ، سال روان خواهد شد

نوت : منظور از (سال روان) سال ۱۳۹۰ خورشیدی میباشد.

مارچ 2011